

V. Förmyndarenämnden.

Förmyndarenämndens till Stadsfullmäktige afgifna berättelse för år 1901 är af följande innehåll:

Förmyndare-
nämndens sam-
mansättning.

Af Förmyndarenämndens ledamöter under år 1900 var referendariesekreteraren Michael Paqvalin på grund af lottning berättigad att vid årets utgång ur Nämnden utträda och hofrådet P. A. Rönnbäck anhöll att vid samma tid varda från uppdraget befriad. Efter det Stadsfullmäktige den 11 December 1900 återvalt referendariesekreteraren Paqvalin och till ledamot i stället för hofrådet Rönnbäck utsett kamreraren Axel Rikberg, har Nämnden under året 1901 bestått af nästnämnde personer samt från föregående år kvarstående referendariesekreteraren J. A. Nordman, ordförande i Nämnden, och kamreraren Karl H. Lindholm, den sistbemälde intill hans den 18 December timade död.

Nämndens
sekreterare.

Sedan Stadsfullmäktige, med bifall till Förmyndarenämndens derom gjorda framställning, uti stadens utgifts- och inkomststat upptagit ett anslag af 800 mark för aflönande af sekreterare hos Nämnden, har Nämnden till befattningen antagit vicehäradshöfdingen Karl Anton Åkerros.

Nämndens
sammanträden.

Förmyndarenämnden har under år 1901 sammanträdt en gång hvarje vecka, utom under Juni, Juli och Augusti månader, då sammanträden egt rum två gånger i månaden, hvarhos några extra sammanträden hållits under vintermånaderna, så att sammanträdenas antal under året uppgått till 46.

Antalet för-
myndare och
godmanskap.

Det af Nämnden omhänderhafda exemplar af förmynderskapsboken upptog vid årets ingång 270 förmynderskap, af hvilka 182 grundade sig på förordnande och 88 voro lagbestämda, s. k. naturliga förmynderskap, samt dessutom 28 godemanskap. Nämndens exemplar af förmynderskapsboken upptog åter vid utgången af år 1901 inalles 286 förmynderskap, af hvilka 185 grundade sig på förordnande och 101 voro lagbestämda förmynderskap, samt derhos 30 godemanskap.

Antalet sterbhus
och omyndiga
barn.

De under år 1901 från pastorsembetena i svensk-finska, tyska och gardesförsamlingarna i staden ankomna förteckningar öfver till dessa församlingar hörande afidna personer, för hvilkas efterlemnade minderåriga barn förmyndare tilläfventyrs borde utses, upptaga 116 sådana personer och omfatta följande tider, den för svensk-finska församlingen hela året

1900, den för tyska församlingen förra halfåret 1901 och den för gardesförsamlingen senare hälften af år 1900. Nämnden har med ledning af upplysningar, inhemtade från stadens drätselkontor, ansett 20 af antydda sterbhus ega den förmögenhet att redovisning öfver förvaltningen af de omyndigas egendom borde afgifvas. Från metodist-episkopala och romersk-katolska församlingarna i staden har Nämnden under året ej fått emot-taga föreskrifven förteckning öfver aflidna personer, som efterlemnad omyndiga barn; och pastorsembetet i stadens grekisk-ryska församling har i likhet med hvad som varit fallet tidigare ej heller år 1901 aflemnad dylik förteckning.

Under året har Nämnden utverkat eller blifvit hörd öfver tillförordnande af förmyndare i 47 och af gode män i 29 fall samt hörts angående 10 myndiga personers ställande under förmyndareinseende.

Nämndens
verksamhet.

Likaledes har Nämnden, jemlikt 39 och 40 §§ i förmynderskapslagen af den 19 Augusti 1898, afgifvit yttranden i 22 särskilda frågor rörande försäljning och 8 frågor beträffande in-tecknande af omyndigs fastighet samt behandlat 2 frågor om förvärfvande af fast egendom mot vederlag och 1 fråga om öfvertagande af ansvarighet för annans skuld.

Utom att Nämnden, på grund af stadgandet i 48 § af förmynderskapslagen, tillhandagått förmyndare med råd i några viktigare förvaltningsfrågor, har Nämnden på derom gjord anhållan lemnat vederbörande förmyndare och gode män råd och anvisningar i särskilda fall af mindre vikt.

Af de förmyndare och gode män, som enligt 51 och 70 §§ i förmynderskapslagen varit pligtige att till Nämnden ingifva räkningar öfver förvaltningen af sina myndlingars egendom, hafva 33 tillförordnade och 24 lagbestämde förmyndare samt 11 gode män försummat att inom föreskrifven tid fullgöra denna skyldighet. Nämnden har därför, enligt stadgandet i 53 § i förmynderskapslagen, nödgats om deras försummelse hos Rådstufvurätten anmäla.

Anmälningar
om försummat
redovisning.

I de fall, då Nämnden jemlikt 2 mom. 54 § i åberopade lag förelagt vederbörande förmyndare att beriktiga af dem ingifna räkningar eller af dem infortrat upplysningar och bevis, hafva Nämndens anvisningar och föreskrifter blifvit följda i öfriga utom 6 fall, om hvilka Nämnden därför nödgats hos domstolen göra anmälan. I ett af dessa fall har vederbörande förmyndare sedermera blifvit från förmynderskapet skild och i ett annat fall har god man utsetts att å de omyndigas vägnar utföra klander af den afgifna räkningen. Utom i berörda 6 fall har Nämnden i 2 fall gjort

framställning om vederbörande förmyndares föreläggande att antingen, i enlighet med stadgandet i 43 § af förmynderskapslagen, i säkra värdepapper eller på annat i sagde § anfördt sätt placera myndlingarnas medel på deras namn, eller ock för medlen ställa af Nämnden godkänd säkerhet, på sätt derom finnes stadgadt i 56 § af sagda lag.

Beträffande 18 förmynderskap har Rådstufvurätten, på Nämndens framställning, bestämt att följande räkningar öfver förvaltningen finge omfatta längre tidrymd än ett år.

VI. Helsovårdsnämnden.

Då såväl den af Helsovårdsnämnden afgifna årsberättelsen för år 1901 som ock en af öfverläkaren vid Maria sjukhus d:r Sievers utarbetad berättelse för sagda sjukhus under samma tid blifvit särskildt till tryck befordrade, intagas här från desamma bland efterföljande tabellbilagor endast en del statistiska och ekonomiska uppgifter.
